

ט"ו שבט תשפ"ג, 06/02/2023 החלטה תיק 31209-03-21 ש' אפרת אור- אליאס לתיק *** נחתם דיגיטלית ***
--

שי איקיליס, ת.ז. 029745106

התובע:

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 4
משד' אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358, פקס: 077-3180983

- נ ג ד -

1. יורם יחזקאל ת.ז. 057416448

הנתבעים:

מרחוב הרכסים 22, רמת גן
טלפקס: 03-6764562

2. עיריית רמת גן ר.ע. 500286000

מרחוב ביאליק 35, רמת גן [03-675-3555](tel:03-675-3555)

ע"י ב"כ עו"ד תומר זמר (מ.ר. 22414) ו/או גלית ברימר-
חיים (מ.ר. 24385) ו/או תהל אוהיון ו/או אמיר פאר
ו/או בלה פישמן ו/או ימית נוי-קלדרון ו/או גל טננבוים
ו/או ו/או שמעון אמר ו/או טל יוסף ו/או איציק אגמי
ו/או חגית וילנסקי ו/או רונה הוברמן
מרח' הברזל 25, תל אביב
טל: 03-5101717 פקס: 03-5101040
דוא"ל: office@zb-law.co.il

3. איילון חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520042169

מדרך אבא הלל 12, רמת גן

מועד חתימת המסמך: 05/02/2023

המועד האחרון להגשה: 05/02/2023

תחשיב נזק מטעם הנתבעת 2

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבדת הנתבעת 2 (להלן: "הנתבעת") להגיש תחשיב נזק מטעמה. תחשיב נזק זה מוגש לצורכי פשרה בלבד מבלי לפגוע בטענותיה של הנתבעת כפי שפורטו בכתב ההגנה מטעמה.

כללי

1. התובע, יליד 1972, נפגעה לטענתו באירוע מיום 27/12/2018 (להלן: "התאונה").

שאלת האחריות

2. התובע הגיש תחשיב נזק משל המדובר בתובענה ללא שאלת אחריות. מפרט את הטיפול הרפואי, את הנכות, את טענותיו לנזק ואין מילה וחצי מילה על שאלת האחריות !!! ומדוע ??? נשאלת

השאלה. והתשובה – כי אין אחריות.

3. הנתבעת טוען כי דין התביעה להידחות בהיעדר עילה / בהיעדר יריבות / בהיעדר אחריות.

4. התובע נפגע לטענתו במהלך אימון, כאשר דרך עם רגלו, כנראה חזק מידי, ברווח בין המזרונים. הכיצד ניתן היה למנוע את קרות האירוע ??? אולי היה צריך להניח מזרן אחד כגודל אולם המתנ"ס ולא כמה מזרונים? ברור כי לא ניתן ליישם זאת ולו בשל העובדה כי המתנ"ס משמש גם לפעילויות ללא מזרונים.

5. כיצד הנתבעת 2, בעלת המקרקעין יכולה הייתה למנוע את האירוע ??? אין ולא הייתה שום טענה למפגע במקרקעין.

6. התובע טוען כי נפגע במהלך אימון. כעולה מהתיעוד הרפואי גם בעברו, בשנת 2015 נפגע במהלך אימון. תאונות קורות ולא כל אירוע מקים אחריות למן דהוא.

7. דין התביעה להידחות תוך חיוב התובע בהוצאות ניהול התיק.

8. לחילופין ולמען הזהירות, ככל שהתובע יוכיח אחריות, הרי שמעבר לרשלנות תורמת שלו בעצמו האחריות רובצת לפתחם של הצדדים השלישיים.

9. לנתבעת כבעלת המקרקעין אין שום אחריות לקרות האירוע!!! הצד השלישי 1 הוא שהפעיל את החוג, השתמש במתנ"ס לימד/אימן את התובע. הצד השלישי 2 היא המחזיקה/המשתמשת / מתירת השימוש במתנ"ס בו אירעה התאונה.

10. הנתבעת אינה חייבת בכל פיצוי לתובע ומוטב היה אלמלא התובע היה מגיש תובענה זו.
דין התביעה להידחות תוך חיוב התובע בהוצאות ניהול התיק.

הנתבעת אינה יכולה להציע שום פיצוי לתובע ואולם מבלי לגרוע מכל טענה, מפאת כבודו של בית המשפט הנכבד, הנתבעת תתייחס להלן לשאלת הנכות והנזק:

נכות

11. ד"ר אסא זיו, מומחה בתחום האורתופדיה מטעם הנתבעת קבע, כי לתובע לא נותרה נכות. הנתבעת עומדת מאחורי חוות הדעת מטעמה.
12. ד"ר רן טיין, מומחה מטעם בית המשפט קבי כי לתובע 3.3% נכות בגין תחלואת ברכ שמואל ועוד 1% בגין צלקת.
13. הנתבעת חולקת על קביעתו של המומחה מטעם בית המשפט וסבורה, כי נכותו של התובע הינה תוצאה של מצב קודם ובפרט של פגיעה קודמת משנת 2015.
14. בכל מקרה מדובר בנכות מזערית אשר אינה תפקודית ואינה פוגעת ביכולתו של התובע להשתכר.

הפסד שכר בעבר:

15. המדובר בנזק מיוחד הדרוש הוכחה **ולא הוכח**.
16. התובע טוען טענות סתמיות בעלמא ללא שום ביסוס. אין שום אסמכתא על הפסדי שכר.
17. אין מקום לפיצוי.

אובדן יכולת השתכרות ופנסיה:

18. לא נגרמה לתובע פגיעה ביכולתו להשתכר בגין האירוע שבנדון.
19. לא נותרה לתובע נכות תפקודית בגין התאונה, וכלל וישנה נכות רפואית בגין התאונה, הינה נכות מזערית בלבד, אשר בגינה לא יכולים להיגרם לתובע הפסדי שכר לעתיד ו/או לפנסיה. והא ראייה, כי התובע לא הוכיח כי נגרמו לו הפסדי שכר בגין התאונה.
20. משלא נגרמו לתובע הפסדי שכר מיום קרות התאונה ועד היום, כי אז ניתן ללמוד גם על העתיד לבוא כי לא יגרמו לו הפסדי שכר עתידיים.
21. לאחרונה ישנה מגמה הולכת וגוברת של פסקי דין המקנים פיצוי גלובלי ומתון בגין הפסדי השתכרות לעתיד ו/או לפנסיה, בשעה שמדובר בנכויות נמוכות (של עד 10%). הנתבעת תבקש להפנות לע"א 36510-09-20 (ביהמ"ש המחוזי- באר שבע), שאושר בבית המשפט העליון ברע"א 3362/21 (ביום 23.5.21). ישנם פסקי דין במקרים דומים אשר פסקו פיצויים בסכומים גלובליים ומתונים, כאשר מדובר בנכות בשיעור נמוך, ונקבע כי מידת ההגבלה וההשפעה של הנכות על תפקודו של התובע אינה גבוהה (ראו: "רע"א 7798/18 פלונית נ' עדי שושנה (פורסם בנבו ביום 22.11.18)). כך

למשל בת.א. (שלום ת"א) 35036-11-17 פלוני (קטיין) ואח' מקום בלב בע"מ ואח' (פורסם בנבו ביום 18.6.21). בכל מקרה אין מקום לחישובים אקטואריים.

עזרת צד ג' לעבר ולעתיד:

22. המדובר בנכות מזערית.
23. בהתחשב בעקרון היסוד בדיני הנזיקין לפיו הפיצוי לעבר הינו בבחינת "נזק מיוחד הטעון הוכחה בראיות של ממש", לית מאן דפליג, כי דין דרישות התובעת להידחות.
24. הנתבעת תטען, כי התובע לא הוציא ולו פרוטה עבור עזרה בגין התאונה נשוא כתב התביעה, וכי מי שעזר לו לכל היותר היו קרובי משפחתו.
25. הנתבעת תטען כי מדובר בעזרה שלא חרגה בצורה משמעותית מעזרה רגילה אותה נוהגים בני משפחה להושיט בעתות משבר, ושבהתאם להלכה הפסוקה, אינה מזכה בפיצוי כלשהו.
26. עפ"י ההלכה הפסוקה, מקום שאין מדובר בעזרה "חריגה מבחינת היקפה ומהותה מעזרה המושטת על ידי בן זוג אחד לרעהו או בין בן משפחה אחד למשנהו במהלך חיי היום יום על תהפוכותיהם, אין לתרגם זאת למונחים כספיים". (ראה ע"א 327/81 ברמלי נ' חפוז, פ"ד לח (3) 580, בעמוד 588).
27. לגבי העתיד, הנתבעת תטען כי אין בנכותה של התובעת כדי להקים צורך בעזרת צד ג'. בעניין זה נפנה את בית המשפט הנכבד לע"א 5012/90 טרכטנברג נ' שמיר חברה לביטוח בע"מ, תק – על 94 (2) 558, 559: "אך מובן, כי אין די בעצם קביעת נכות תפקודית כדי לזכות את הנפגע בפיצויים תחת ראש נזק זה".
28. וכן לע"א 151/84 חורי נ. בית החולים נ' "המשפחה הקדושה", פד"י מב (1) 779, 782-783: "אין גם יסוד להתערבות במסקנת השופט קמא שאין מקום לפסוק למערכת פיצוי עבור עזרת צד ג'. טענת המערער שדי בפסיקת 20% נכות כדי לזכות בעזרת צד ג' אינה נכונה. העזרה תלויה ביכולתו התפקודית של הנפגע, והדבר נקבע בכל מקרה לגופו".
29. לאור האמור, ברור כי התובעת לא הניחה כל תשתית עובדתית המבססת את דרישתה לפיצוי בגין ראש נזק זה.
30. אין מקום לפיצוי.

הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה לעבר ולעתיד:

31. לעבר, המדובר בנזק מיוחד הדרוש הוכחה **ולא הוכח**.
32. התובעת קיבל ותמשיך לקבל את כל הטיפול רפואי ו/או פארה רפואי לה תזדקק, אם בכלל, על ידי קופת החולים בה היא חברה ו/או באמצעות שירותי רפואה ציבוריים, וזאת **מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד – 1994**, ולפיכך כל הוצאותיה הרפואיות בעקבות התאונה, ככל שאלה אכן קיימות, מכוסות בסל הבריאות.

תחשיב זה נעשה על ידי הנתבעת 2 לצורכי פשרה בלבד, ומבלי שיהווה הודאה בפריטי הנזק ו/או החבות המופיעות בתביעת התובע.

הנתבעת תחזור ותטען כי לא רובצת על הנתבעת כל אחריות לקרות האירוע ודין התביעה להידחות, בהיעדר אחריות למן שהוא ובפרט בהיעדר אחריות לנתבעת 2 כבעלת המקרקעין.

לחילופין, לתובע אחריות מכרעת לקרות האירוע, כאשר מעבר לרשלנותו המכרעת של התובע, האחריות רובצת לפתחם של הצדדים השלישיים בלבד כמי שהפעיל/השתמש/התיר את השימוש במתנ"ס.

חגית וילנסקי, עו"ד
ב"כ הנתבעת 2